

МОТИВИ: а.н.№81/23год.

Производството е по реда на чл.83 а и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод Предложение на прокурор от ОП-К., с което се иска налагане на имуществена санкция, по реда на чл.83 б ал.1.т.1 от ЗАНН, на юридическото лице „Р-Е“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.К., бул.,Б." №43, ет.2., представлявано от управителя Х. С. Г. с ЕГН ***** от гр.К., в размер на 136 650.46 лева, представляваща имуществената облага, с която юридическото лице би се обогатило в резултат на извършеното от Х. С. Г. престъпление по чл.256 ал.2 във вр. с ал.1 от НК, както и имуществена санкция в размер на 3 473.60 лева, представляваща имуществената облага, с която юридическото лице се е обогатило в резултат на извършеното от Х. С. Г. престъпление по чл. 255 ал.1, т.2 от НК.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура заявява, че поддържа внесеното предложение и моли съда да постанови решение, с което да го уважи и да наложи по отношение на юридическото лице - „Р-Е“ ЕООД имуществените санкции, така както са посочени в предложението.

Юридическото лице „Р-Е“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.К., бул.,Б." №43, ет.2, нередовно призовано, се представлява от процесуалния представител назначен от съда-адв.А.Ю. от АК – К.. Въпреки двукратно направените опити за призоваване на юридическото лице на актуалните седалище и адрес на управление, такова не бе установено, както безуспешно бяха опитите за призоваване на управителя Хр.Г. на двата установени адреса, което наложи назначаването на процесуален представител. Процесуалния представител оспорва депозираното предложение, като счита, че същото е неоснователно и недоказано. Твърди, че обвинението на прокуратурата е отхвърлено за сумата от 136 650.46 лв., с която евентуално дружеството се било обогатило, а с оглед на факта, че вече имало веднъж наложено наказание в размер на 3 000 лв., то следвало и в тази му част искането да не се уважи, тъй като не можело за едно и също нещо да се налагат две наказания.Прочее, моли съда да постанови решение с което да отхвърли предложението на ОП.

Окръжният съд, след като прецени събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Разгледано по същество предложението е основателно.

Предложението е допустимо - подадено от компетентен орган- прокурор при ОП К. до окръжния съд по седалището на юридическото лице -чл.83 а и сл. от ЗАНН и отговаря на изискванията за съдържание, посочени в разпоредбата на чл.83 б,ал.2 от ЗАНН, като юридическото лице е

съществуващо - не е заличено от търговския регистър поради ликвидация или несъстоятелност, следователно същото е годен субект на административнонаказателната отговорност по чл.83 а и сл. от ЗАНН.

Видно от приложените по делото писмени доказателства и конкретно материалите по н.о.х.дело № 199/2017год. по описа на Окръжен съд-К., с Присъда №17/23.10.2018год., по същото дело, подсъдимият Х. С. Г., като управител и представляващ "Р-Е" ЕООД гр.К. , чрез използване на документи с невярно съдържание и неистински документи, дал възможност на друго лице - "Р-Е" ЕООД гр.К. ЕИК ***** да получи от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери — 136 650.46 лева, представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност по ЗДДС, поради което и на основание чл.256 ал.2 във вр. с ал.1 и чл.55 ал.1.т1. от НК, го е осъдил на наказание “лишаване от свобода” за срок от 2години, както и на наказание лишаване от правото да упражнява търговска дейност за срок от 3години, на основание чл. 37 ал.1, т. 7 от НК.Признал е Х. Г., за виновен и в това, че на 27.03.2014г. в гр.К. като управител и представляващ "Р-Е" ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ *****, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери за "Р-Е" - годишен корпоративен данък в размер на 3 473.60 лева, дължим по ЗКПО, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП-Пловдив, Офис К., Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2013г. с вх. №0941351400294375/27.03.2014г., поради което и на основание чл. чл.255 ал.1т.2 и чл.55 ал.1 т.1. от НК, го е осъдил на наказание “лишаване от свобода” за срок от 10 месеца. На основание чл.23.ал.1 от НК е наложил на Х. Г., най-тежкото наказание- “*лишаване от свобода*” за срок от 2години, към което е присъединил изцяло и наказанието лишаване от правото да упражнява търговска дейност за срок от 3 години. Присъдата е потвърдена с Решение №80/30.04.2019г. на ПАС по ВНОХД I619/2018г.

В резултат на извършеното престъпление по чл.256 ал.2,във вр. с ал.1 от НК, Х. Г. е дал възможност на друго лице - "Р-Е" ЕООД гр.К. ЕИК ***** да получи от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери — 136 650.46лева, представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност по ЗДДС, както и е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери за "Р-Е" - годишен корпоративен данък в размер на 3 473.60 лева, дължим по ЗКПО, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП-Пловдив, Офис К., Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО.

Законът предвижда в текста на чл.83 а и сл. от ЗАНН, че имуществената санкция се налага на юридическото лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл.255 и по чл.256 от НК. В настоящия случай са налице и двете хипотези на посочения текст.

Х. Г. е признат за виновен и е осъден по предявените му обвинения. Въпроса за гражданския иск отхвърлен с присъдата е неотносим към

настоящия казус. В разпоредбите начл.83 а -чл.83е от ЗАНН законодателят е предвидил специален ред за ангажиране на имуществената отговорност на юридически лица, които са се обогатили или е било възможно да се обогатят от осъществени престъпления, посочени в разпоредбата на чл.83 а и сл. от ЗАНН. Този ред е приложим единствено в хипотезата на извършено престъпление, в резултат на което са били реализирани материалните ползи за юридическото лице или е била създадена възможност такива да бъдат реализирани. Юридическият факт, който дава възможност да бъде поставено началото на процедурата, е именно извършеното престъпление, което е и основанието за внасяне на искането за имуществена отговорност на юридическото лице. Този извод следва не само от нормата на чл.83 а от ЗАНН, но и от разпоредбата на чл.83 б от ЗАНН, в която законодателят изрично е посочил в кой момент на развиващото се наказателно производство може да бъде внесено искането. Правната природа на тази процедура без съмнение е административнонаказателна, но основанието за съществуването ѝ е извършено престъпление.

Съдът не споделя вижданията на защитата относно твърдяното, че „...обвинението на прокуратурата е отхвърлено“ понеже видно от цитираната по-горе присъда Х. Г. е бил признат за виновен и осъден по предявеното му обвинение. Що се отнася до отхвърления граждански иск, то това по никакъв начин не пречат приложението на чл. 83а и сл. от ЗАНН, понеже безспорно дружеството би се обогатило с тази сума, ако не е била своевременната намеса на компетентните органи.

Тълкуването на процесуалния представител на юридическото лице във връзка с приложението на принципа - *ne bis in idem*, съдът намира за неоснователно по следните съображения:

Съдът споделя становището на защитата, че дублирането на наказателните процедури е недопустимо, защото се забранява паралелното протичане на отделни наказателни процеси срещу едно и също лице по повод същото деяние, ако по никое от тях не е постановено окончателно решение.

Абсолютно несъстоятелно обаче и в противоречие с Тълкувателно решение № 3/22.12.2015г. на ОСНК на ВКС е твърдението, че за едно и също нещо се налагат две наказания.

Принципът *ne bis in idem* се активира при идентичност на субекта в двата наказателни процеса, каквото в случая липсва. Приключилото наказателно производство по н.о.х.дело № 199/2017год. по описа на Окръжен съд-К. с влязъл в сила съдебен акт, е било проведено срещу физическото лице Х. Г., докато настоящото административнонаказателно производство е срещу юридическото лице Р-Е" ЕООД гр.К. с ЕИК ***** . Двойното наказване на едно и също лице, безспорно е недопустимо и незаконосъобразно, но в случая такава двойна наказуемост липсва, поради безспорната липса на идентичността на субектите посочени по-горе.

Предвид изложеното съдът прие, че не е нарушен принципа - *ne bis in idem*, поради което и по изложените по-горе съображения за допустимост на предложението и наличието на материалните предпоставки за налагане на имуществена санкция на по чл.83 а - чл.83е от ЗАНН, намира, че предложението е основателно и следва да бъде уважено.

Предвид постановеното решение спрямо управителя и представляващ юридическото лице - Р-Е" ЕООД гр.К. ЕИК *****, с която е ангажирана наказателна му отговорност за извършени от него престъпления, попадащи в кръга на изброените в чл.83 а ал.1 от ЗАНН, от което юридическо лице се е обогатило със сумата от 3 473.60 лева, както и е била дадена възможност на същото дружество да се обогати със сумата от 136 650.46 лева, което е било в резултат от извършените престъпления, за което е признат за виновен, следва да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на търговското дружество.

Имуществената санкция следва да се определи в размерите, предвидени в чл.83 а и ал.1 от ЗАНН - тъй като облагата е имуществена; нормата предвижда налагане на санкция до 1 000 000 лева, но не по-малко от равностойността на облагата. Предвид факта, че на дружеството е била дадена възможност да се обогати със сумата в размер от 136 650.46 лева, както и , че се е обогатило със сумата от 3 473.60, съдът наложи на Р-Е" ЕООД гр.К. ЕИК *****, имуществена санкция в размер на 136 650.46 лева, представляваща имуществената облага, с която юридическото лице би се обогатило в резултат на извършеното от Х. С. Г. престъпление по чл.256 ал.2 във вр. с ал.1 от НК, както и имуществена санкция в размер на 3 473.60 лева, представляваща имуществената облага, с която юридическото лице се е обогатило в резултат на извършеното от Х. С. Г. престъпление по чл. 255 ал.1, т.2 от НК.

Предвид изложените мотиви съдът постанови решението си.

Председател: